

Zijn er echt “homoseksuele christenen”?

Matthew Vines' identiteitsprobleem

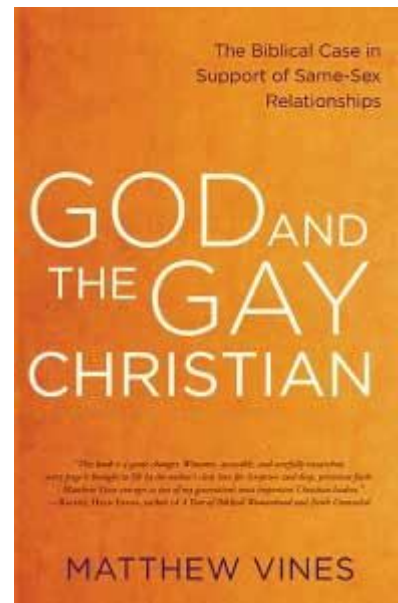
door Steve Golden, 8-7-2014

<https://answersingenesis.org/family/homosexuality/are-there-really-gay-christians/>

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (1977 of HSV)
Vertaling (ingekort) en voetnoten door M.V.

Matthew Vines haalde de krantenkoppen in 2012 toen hij een YouTube video plaatste van een presentatie die hij maakte, die de kerk opriep om zelfde-sekse relaties te beamen.[1] Hij verkreeg nationale aandacht in 2013 toen hij zijn bediening, The Reformation Project, startte en een conferentie voorzat om mensen te leren hoe de kerk te “hervormen” met betrekking tot homoseksualiteit.[2] En in april van dit jaar, maakte Vines andermaal nieuws met de publicatie van zijn nieuw boek: *God and the Gay Christian: The Biblical Case in Support of Same-Sex Relationships*. [3]

Dagen na de publicatie van het boek, stelden Ken Ham en ik een kort stuk¹ op dat handelde over Vines' behandeling van het scheidingsverslag in Genesis. Toen we zijn argumenten met betrekking tot de scheppingsorde weerlegden, realiseerden wij ons dat *God and the Gay Christian* niet de typische aanval op het gezag van de Schrift was. In feite, na lezing van Vines' boek, ben ik er nog meer van overtuigd dat dit boek een bedreiging vormt voor de kerk - niet omdat Vines zijn zaak bewijst (dat doet hij niet), maar wegens de aantrekkelijkheid en toegankelijkheid van het boek, en de zorgvuldig vermomde loopjes met de logica daarin.

God and the Gay Christian is een boek dat tracht te leren dat God een monogame homoseksuele levensstijl gedooft

Dr. Al Mohler en vier professoren van het Southern Baptist Theological Seminary (SBTS) hebben reeds een excellente kritiek geschreven op Vines boek. Voor een gedetailleerde analyse van zijn foute argumenten met betrekking tot het Oude en Nieuwe Testament, samen met deze die gerelateerd zijn aan de kerkgeschiedenis en bijbelse counseling, kan u een gratis PDF² downloaden van de kritiek van dr. Mohler e.a.. Wegens hun grondige werk ga ik het hier niet over Vines' theologische problemen hebben. Maar, ik wil twee de sleutelbeweringen onderzoeken waarop Vines steunt in *God and the Gay Christian*: het idee dat “seksuele oriëntatie” niet kan veranderd worden, en de relevantie van celibaat op dit punt. Uiteindelijk is het antwoord op Vines probleem duidelijk voor onderscheidende gelovigen: hij heeft berouw en bekering van zonden nodig, geen rechtvaardiging voor zijn handelen.

Zijn er “homoseksuele christenen”?

Het idee dat de seksuele oriëntatie van een persoon onveranderlijk is, wijst eigenlijk op een dieper liggend logisch probleem, in het bijzonder voor de christen. Seculiere filosofieën komen typisch tot de conclusie dat mensen identiteiten vormen op basis van hun ervaringen en gevoelens. Vines vormt geen uitzondering op dit soort van ervaring-gebaseerde gedachte, wat evident is in zijn boek:

“De bestendigheid van zelfde-sekse oriëntatie stelt hier niet de morele kwesties aan de orde, maar we kunnen deze vragen niet adequaat beantwoorden zonder zelfde-sekse oriëntatie te erkennen. Als u een oprecht christen bent dan nodig u uit na te denken over uw eigen ervaring met seksualiteit. Ik betwijfel het dat u een moment kunt aanwijzen waarin u ervoor koos om aange-

¹ <https://answersingenesis.org/reviews/books/church-take-heed-matthew-vines-unbiblical-case-same-sex-relationships/>

² <http://126df895942e26f6b8a0-6b5d65e17b10129dda21364daca4e1f0.r8.cf1.rackcdn.com/GGC-Book.pdf>

trokken te zijn tot leden van de tegenovergestelde sekse. Deze aangetrokkenheid maakt gewoon deel uit van wie u bent”.[4]

En zo, naar analogie, gelooft Vines dat deze “oriëntatie” tot homoseksueel gedrag gewoon deel uitmaakt van wie hij is. De titel van zijn boek geeft een hint tot dat geloof, vermits deze verwijst naar “de homoseksuele christen”. Inderdaad, er zijn veel belijdende christenen die een terminologie geadopteerd hebben zoals “homoseksuele christen” als een beschrijving van deze christenen die worstelen met zelfde-sekse aantrekking (ZSA).

Maar dit is problematisch voor de gelovige die zich bekeerd heeft van zijn zonde en op Christus vertrouwd voor zijn redding. Terwijl christenen nog steeds kunnen zondigen, worden zij **niet gedefinieerd door hun zonde**. Dr. Owen Strachan, assistent professor christelijke theologie en kerkhistoricus aan het SBTS, schrijft over het probleem met het gebruik van de term “homoseksuele christen” om gelovigen te beschrijven die te maken hebben met ZSA. Hij zegt: “**Wij zijn niet de som van onze wellusten, onze perversiteit, onze gevallenheid**, welke vorm zo’n zonde ook aanneemt. ... Dit betekent dat wedergeboren gelovigen allen, met de woorden van dezelfde apostolische auteur [Paulus], een ‘**nieuwe schepping**’ in Christus zijn (2 Korinthiërs 5:17)”. [5] De Schrift bevestigt herhaaldelijk dat gelovigen een nieuw leven in Christus hebben, en daarom een **nieuwe identiteit**:

“Christus heeft ons vrijgekocht van de vloek van de wet door voor ons een vloek te worden, want er staat geschreven: Vervloekt is ieder die aan een hout hangt opdat de zegen van Abraham in Christus Jezus tot de heidenen zou komen, en opdat wij de belofte van de Geest zouden ontvangen door het geloof” (Galaten 3:13-14).

“In Hem hebben wij de verlossing, door Zijn bloed, namelijk de vergeving van de overtredingen, overeenkomstig de rijkdom van Zijn genade, die Hij ons overvloedig geschonken heeft, in alle wijsheid en bedachtzaamheid” (Efeziërs 1:7-8).

“Hij heeft ons getrokken uit de macht van de duisternis en overgezet in het Koninkrijk van de Zoon van Zijn liefde. In Hem hebben wij de verlossing, door Zijn bloed, namelijk de vergeving van de zonden” (Kolossenzen 1:13-14).

Het gebruik van “homoseksueel” of “lesbisch” als secundaire categorie om een christen te definiëren, schept ook verwarring. Sommige christenen argumenteren dat alhoewel hun **identiteit in Christus** het belangrijkste is om te begrijpen, we hen ook zouden moeten aanmoedigen deze andere identiteit van “homoseksueel christen” te handhaven, als een manier van classificatie van hun ervaring. Maar homoseksualiteit is een identiteitskwestie - de zondige identiteit strijdt tegen de nieuwe identiteit in Christus. Veel mensen die te maken hebben met ZSA zullen ertoe verleid worden te zeggen wat Matthew Vines heeft gezegd -- dat homoseksueel-zijn gewoon deel uitmaakt van wie we zijn -- en dat we dat moeten behandelen als een secundaire identiteit bij of als vervanging van hun identiteit als nieuwe schepping in Christus.

Op deze manier tegemoet komen aan de worsteling van een christen met ZSA, biedt geen hulp in de strijd tegen zonde; veeleer opent dit de deur naar verleiding en het valse geloof dat een zondig verlangen de identiteit van een christen kan zijn. Als gelovigen zijn wij geroepen om hoop te brengen aan zowel gelovigen als ongelovigen. Een boodschap prediken die zegt dat christenen die te maken hebben met ZSA gedefinieerd moeten worden door hun seksuele gevoelens, primair of secundair, “geeft geen genade aan de hoorders” (Efeziërs 4:29). Bovendien is zo’n boodschap in strijd met de boodschap van Paulus in 1 Korinthiërs 6:11: “maar u bent **schoongewassen**, maar u bent **geheiligd**, maar u bent **gerechtvaardigd**, in de naam van de Heere Jezus en door de Geest van onze God”, en Paulus sluit specifiek homoseksualiteit in de lijst van dingen in die deze gelovigen achter zich hadden gelaten: “Dwaal niet! Ontuchtplegers, afgodendienaars, overspelers, **schandknappen, mannen die met mannen slapen**, dieven, hebzuchtigen, dronkaards, lasteraars en rovers **zullen het Koninkrijk van God niet beërven**” (1 Korinthiërs 6:10).

Hoe zouden, in het licht hiervan, gelovigen moeten denken over Matthew Vines’ standpunt met betrekking tot homoseksuele oriëntatie? Het idee van een seksuele “oriëntatie” is helemaal niet van nut als men over ZSA praat. Het verleent enkel geloofwaardigheid aan het idee dat mensen helemaal gedefinieerd worden door hun zonden. Wat meer is, Vines’ argument dat seksuele oriëntatie

niet veranderd kan worden, laat die gelovigen helemaal buiten beschouwing die te maken hebben met ZSA maar die gelukkig getrouwd zijn met iemand van het andere geslacht, zowel als dezen wier gevoelens van ZSA verminderd of helemaal verdwenen zijn.

Men moet niet het feit ontkennen dat vele berouwvolle christenen die te maken hebben met ZSA hun hele leven met deze verleiding kunnen worstelen. Maar het is, zoals trots, boosheid of heteroseksuele lust, een zondig verlangen - geen oriëntatie die men genoodzaakt is te volgen. Over zondige verlangens vertelt de Schrift ons erg duidelijk:

“Maar ieder mens wordt verzocht, als hij door zijn eigen begeerte wordt meegesleurd en verlokt. Daarna, wanneer de begeerte bevrucht is, baart ze zonde, en wanneer de zonde volgroeid is, baart ze de dood” (Jakobus 1:14-15).

En wat is de bijbelse oplossing voor de berouwvolle gelovige die te maken heeft met deze onheilige verlangens? Vlucht ervan weg, en wijs ze af (Spreuken 3:5-7; Amos 5:14-15; 1 Thessalonicenzen 5:22; 2 Timotheüs 2:22). De dogmatische beweringen van Vines en anderen, dat ZSA deel uitmaakt van een christen, zijn niet te rijmen met Gods Woord.

Bouwen op het verkeerde fundament

Vines' andere sleutelbewering in *God and the Gay Christian* is dat celibaat enkel zou beoefend worden door hen die ertoe geroepen zijn, en de mannen en vrouwen die te maken hebben met ZSA en die niet geroepen zijn tot celibaat, zouden moeten toegestaan worden om hun seksuele verlangens te vervullen middels een huwelijk. Sommige progressieve christenen bekrachtigen zelfde-sekse koppels die celibatair zijn maar op elke andere manier een relatie hebben. Dit denken is duidelijk ondeugdelijk, vermits het onderwerp verder gaat dan seksueel contact en tot het hart. Maar Vines wil de dwaling nog verder drijven:

“Het doel van celibaat ... is het bevestigen van de fundamentele goedheid van seks en huwelijk door te wijzen op de relatie die zij prefigureren: de eenheid van Christus en de kerk. Verplicht celibaat voor homoseksuele christenen vervult dit doel niet. Het ondermijnt het. Het zendt de boodschap aan homoseksuele christenen dat hun seksuele zelf inherent schandelijk is. Het is geen vervulling van seksualiteit voor homoseksuele christenen maar een afwijzing ervan”.^[6]

Eens te meer is Vines' geloof, dat seksuele verlangens onveranderlijk zijn en vervuld moeten worden, vanzelfsprekend: anders verwerpen christenen die worstelen met ZSA op een of andere manier een deel van zichzelf.

Is celibaat relevant in deze discussie? Ja en nee. De apostel Paulus schreef over celibaat als iets dat enkel dezen met zelfbeheersing zouden kunnen opnemen: “Maar ik zeg tegen de ongehuwden en de weduwen: Het is goed voor hen, als zij blijven zoals ik. Maar als zij zich niet kunnen beheersen, laten zij dan trouwen, want het is beter te trouwen dan van begeerte te branden” (1 Korinthiërs 7:8-9).

Van de ene kant heeft Vines gelijk: zij die niet begiftigd zijn om celibatair te leven zouden moeten huwen, anders is de verleiding om toe te geven aan seksueel gedrag buiten de grenzen van het huwelijk moeilijk te weerstaan. Maar de apostel Paulus was glashelder over homoseksueel gedrag. Het is “**tegennatuurlijk**” en “**schandelijk**” (Romeinen 1:26-27). Dit is ook vervat in twee andere lijsten in het Nieuwe Testament, beide geschreven door Paulus (1 Korinthiërs 6:9-10; 1 Timotheüs 1:10). Bovendien verwijst de Levitische wet naar alle homoseksuele gedrag met een niet mis te verstane term, als een “**gruwel**” (Leviticus 18:22; 20:13)!

Met andere woorden, **homoseksueel gedrag, binnen of buiten het “huwelijk”, is zondig.**^[7] Kon de apostel Paulus in zijn passage over celibaat mogelijk bedoeld hebben dat dit ook het zelfde-sekse huwelijk omvat? Onmogelijk. Homoseksueel gedrag is zonde en maakt de celibaatdiscussie enkel relevant in die zin dat een belijdend christen zich heeft bekeerd van zonde, zoals homoseksueel gedrag, en zich ervan onthoudt voor de rest van zijn leven, zelfs als dat het accepteren betekent van een celibatair leven, en God te vertrouwen voor genade om te leven naar Zijn roeping.

Maar Vines heeft een antwoord hierop. Hij gelooft dat de apostel Paulus zich gewoon niet bewust was van homoseksuele oriëntatie en dat hij tegen zelfde-sekse gedrag schreef uit onwetendheid:

“In Paulus’ dagen waren zelfde-sekse relaties een sterk symbool van seksuele excessen. ... Het specifieke voorbeeld dat Paulus onttrok uit zijn eigen cultuur, heeft niet dezelfde weerklank voor ons. Dat was niet omdat Paulus verkeerd was - hij sprak niet over wat wij vandaag als homoseksualiteit zien. De context waarin Paulus zelfde-sekse relaties besprak verschilt zoveel van de onze dat ze niet redelijkerwijs hetzelfde onderwerp mag genoemd worden”. [8]

Dit doet de vraag rijzen: Is de God van het universum niet in staat om principes te communiceren die begrijpelijk en waar zouden zijn voor alle tijden en voor de hele aarde? Hij is inderdaad daartoe in staat en Hij heeft gecommuniceerd middels de Schrift:

“Heel de Schrift is door God ingegeven en is nuttig om daarmee te onderwijzen, te weerleggen, te verbeteren en op te voeden in de rechtvaardigheid, opdat de mens die God toebehoort, **volmaakt** zou zijn, tot elk goed werk **volkomen toegerust**” (2 Timotheüs 3:16-17).

De argumentatie die Vines brengt over de apostel Paulus weerspiegelt erg de argumentatie die vele theïstische evolutionisten voeren met betrekking tot het scheppingsverslag in Genesis. Zij geloven dat God de tekst “aanpaste” om iets te betekenen wat de oude Israëlieten konden begrijpen, zelfs als dat het verdraaien van de waarheid betekent of Zijn volk lijnrecht bedriegen over hoe de wereld tot bestaan kwam. [9] Overeenkomstig beweren vele evangelicale feministen dat vrouwelijke onderwerping strikt cultureel bepaald is, en dat de sekse-rollen in de Schrift niet meer van toepassing zijn vandaag, omdat de cultuur is veranderd. [10]

Deze cultureel gebaseerde argumenten zijn wanhopige pogingen van hen die zo graag willen dat de tekst het tegenovergestelde zegt van wat hij nochtans zo duidelijk maakt. Vines doet hier helemaal niets nieuws; hij wandelt gewoon in de voetstappen van vele linkse uitleggers vóór hem, vermits hij toegeeflijkheid aan zondige verlangens tracht te rechtvaardigen. Maar de oplossing van het probleem -- de oplossing die Vines helemaal over het hoofd ziet -- is berouw en bekering van zonden.

Berouw in een cultuur van tolerantie

Christenen hebben consistent een keuze voor ogen gehad: ofwel tegen-cultureel leven en de toorn tegemoet zien van hen die “tolerantie” eisen, ofwel de eisen en claims accepteren van een wereld waarin de zonde-invloed welig tiert. Met het onderwerp van homoseksualiteit heeft een minderheid in de kerk, die echter snel groeit, het pad gekozen van de minste weerstand en accepteert zelfde-sekse relaties. Maar het is aan de meerderheid van de kerk om het evangelie te prediken en op te roepen tot berouw en bekering van zonden.

Een ander verontrustend aspect van Vines’ boek is hoe gemakkelijk hij het maakt voor gelovigen die de Schrift niet onderzoeken om zijn zienswijzen te accepteren. Nergens moedigt Vines zijn lezers aan om na te gaan hoe zijn ideeën het uithouden tegen een natuurlijke lezing van de tekst.

De ontvangst van *God and the Gay Christian* onder theologisch liberale christelijke bloggers kan tellen. Eén blogger, die ook een directeur is van een pro-homoseksuele stichting, vertelt Vines’ invloed in een lezing:

“Tets grappigs gebeurde er in de zaal waar ik mijn lezing zou geven, in januari. In een ruimte volzet met LGBTQ³ christenen [*sic*], hun families en geliefden, met een aantal dat zeker de brandweercodes voor die zaal overschreed, lachten we allemaal. Uiteraard, Matthew tapte geen moppen. Hij praatte met een opwindend pragmatisme. Maar de manier waarop hij de Schrift toepaste ter bevestiging van zelfde-sekse relaties was duidelijk muziek in de oren van de zovele aanwezigen. ... Maar tot deze groep van LGBTQ-mensen, hun familie en geliefden, hangend aan elk woord, raakte Matthews boodschap een van de centrale vragen van onze levens aan: Zegent God mijn uitdrukking van romantische liefde? Zijn antwoorden wekten niet gewoon de gedachten op, ze wekten het soort van genot op dat zijn uitdrukking vindt in de lach. En enkele tranen”. [11]

Vines’ argumenten trokken volgelingen, omdat ze attractief verpakt waren, en hen, die zelfde-sekse relaties willen verzoenen met de Schrift, een schijnbaar legitieme reden geven om zo te doen. Een andere blogger verdedigde Vines’ verkeerd gebruik van de Schrift:

³ LGBTQ staat voor Lesbian, Gay, Bisexual, Transgender en Queer.

“De kernboodschap van *God and the Gay Christian* is niet de Bijbel zelf ‘uit te dagen’ of te ‘betwisten’, of in vraag te stellen of de tekst geïnspireerd en gezaghebbend is in onze levens als volgelingen van Christus. Matthew Vines plaatst niet zijn eigen individuele ervaring als homoseksueel christen boven de waarheid van de Bijbel [*sic*], en hij daagt zelfs de woorden van de Schrift niet uit [*sic*] wegens zijn persoonlijke ervaring. Veeleer - en dit is een belangrijk onderscheid - heeft Matthews ervaring als een homoseksueel christen hem geleid om zijn *eigen* persoonlijke, beperkte, *interpretatie* van de Schrift op de proef te stellen [*sic*]. Andermaal, Matthew plaatst zijn ervaringen niet *boven* de Bijbel. Hij plaatst zichzelf *onder* het gezag van de tekst”. [nadruk origineel].[12]

In feite zijn het deze herhaalde beweringen dat Vines het gezag van de Schrift niet tracht te ondergraven, die gelovigen ervoor zouden moeten waarschuwen dat Vines wel degelijk het gezag van de Schrift wil kelderen. Ze protesteren teveel. Terwijl Vines’ interpretatie zeker beperkt is, in zoverre dat ze veeleer gebaseerd is op zijn eigen ervaring dan op solide exegese, beweert hij dat zijn ervaring en verlangens Gods heldere restricties, via Zijn geïnspireerde auteurs, overtroeven.

Tenslotte, Kathy Baldock, wiens verhaal werd opgenomen in Vines’ boek, bracht een andere positieve recensie:

“Argumenten voor inclusie van lesbiennes, homoseksuelen, biseksuelen en transgenders (LGBT) in geloofsgemeenschappen zijn de laatste 45 jaar geëvolueerd. Vaak werden argumenten voor inclusie minachtend gelabeld als “pro-gay theology”. Vines presenteert een zorgvuldig en accuratere lezing van Schriftplaatsen in de context, en met begrip van de cultuur waarin ze werden geschreven. De informatie in zijn boek onthult inzichten die nieuwe informatie kunnen zijn voor vele lezers”.[13]

Wat duidelijk is uit deze en vele andere positieve artikelen, geschreven door belijdende christenen, is dat sommigen in de kerk -- of zichzelf worstelen met ZSA, of iemand als zodanig kennen, of eenvoudig interesse hebben in het onderwerp -- niet geïnteresseerd zijn in de roep tot berouw en verandering in Christus. Veeleer zoeken zij een oplossing die gemakkelijk en hen aangenaam is. Vines’ oplossing komt tegemoet aan deze criteria, maar ten koste van Schriftgezag.

Eindnoten

1. Mark Sandlin, “I’m Not Saying You’re Homophobic; I’m Just Saying You’re Homophobic,” *HuffPost Religion*, http://www.huffingtonpost.com/mark-sandlin/im-not-saying-youre-homophobic-im-just-saying-youre-homophobic_b_1656240.html; Douglas Quenqua, “Turned Away, He Turned to the Bible,” *The New York Times*, <http://www.nytimes.com/2012/09/16/fashion/matthew-vines-wont-rest-in-defending-gay-christians.html>.
2. Matthew Vines, “The Reformation Project: Training Christians to Eradicate Homophobia From the Church,” *HuffPost Gay Voices*, http://www.huffingtonpost.com/matthew-vines/the-reformation-project-christians-homophobia_b_2790039.html; Associated Press, “Christian hopes to reform churches on homosexuality,” *USA Today*, <http://www.usatoday.com/story/news/nation/2013/09/19/christian-reform-homosexuality/2840629/>.
3. Stoyan Zaimov, “Matthew Vines Announces ‘God and the Gay Christian;’ Claims Book Will ‘Radically Change’ Talk on Being Gay in Church,” *Christian Post*, <http://www.christianpost.com/news/matthew-vines-announces-god-and-the-gay-christian-claims-book-will-radically-change-talk-on-being-gay-in-church-112672/>.
4. Vines, pp. 28–29.
5. Owen Strachan, “Should Christians Use the Term ‘Gay Christian?’” *thoughtlife* (blog), <http://www.patheos.com/blogs/thoughtlife/2014/04/should-christians-use-the-term-gay-christian/>.
6. Vines, p. 57.
7. For a more detailed analysis of these passages, see my article “Pro-Gay Theology: Does the Bible Approve of Homosexuality?” *Answers in Genesis*, <https://answersingenesis.org/family/homosexuality/pro-gay-theology-does-the-bible-approve-of-homosexuality/>.
8. Vines, p. 106.
9. For more on the accommodation theory, see “Was Jesus Wrong? Peter Enns Says, ‘Yes,’” *Answers in Genesis*, <https://answersingenesis.org/jesus-christ/is-jesus-god/was-jesus-wrong-peter-enns-says-yes/>.
10. For more on the evangelical feminist movement, see my article “The Influence of Postmodernism, Part 5: Feminism,” *Answers in Genesis*, <https://answersingenesis.org/family/gender/the-influence-of-postmodernism-part-5-feminism/>.
11. Jason Bilbrey, “A Few Thoughts on ‘God and the Gay Christian,’ by Matthew Vines,” *Jason Bilbrey* (blog), <http://www.jasonbilbrey.com/blog/2014/4/28/god-and-the-gay-christian-by-matthew-vines>.

12. “3 things I hope critics don’t say about Matthew Vines’ new book,” *A Real Rattlesnake Meets His Maker* (blog), <http://arealrattlesnake.com/2014/04/24/3-things-i-hope-critics-dont-say-about-matthew-vines-new-book/>.
 13. Kathy Baldock, “God and the Gay Christian—The Biblical Case in Support of Same-Sex Relationships by Matthew Vines,” *Canyon Walker Connections* (blog), <http://canyonwalkerconnections.com/god-gay-christian-biblical-case-support-sex-relationships-matthew-vines/>.
 14. Mike Halpin, “Off With Their Heads!” *Applied Heart* (blog), <http://appliedheart.com/2014/03/14/off-with-their-heads/>.
-

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm